

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 43C/95/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111204561
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Klepáčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:3111204561.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Klepáčovou, v právnej veci navrhovateľa: H. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, W., zastúpený: JUDr. Renáta Jánska, advokát, so sídlom Piaristická 6836, Trenčín, proti odporcovi: Slovenská Sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, o uloženie povinnosti vyznačiť navrhovateľa ako nadobúdateľa vkladných knižiek, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd náhradu trov konania odporcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania / § 79 ods. 1,2 OSP/, pôvodne doručeným na Okresný súd Trenčín dňa 2.3.2011, ktorý vec postúpil tunajšiemu súdu dňa 24.6.2011 podľa § 105 ods. 2 OSP, § 84 a 87 písm. c) OSP, domáhal v spojených veciach návrhom proti odporcovi:

/1 nárok/ aby súd určil, že navrhovateľ je majiteľom vkladných knižiek vydaných v Slovenskej Sporiteľni, a.s., pod číslom XX-XXXXX X (nové číslo XXXXXXXXXXXX), číslo XX-XXXXXX X (nové číslo XXXXXXXXXXXX) a číslo XXXXXXXXXXXX na základe darovacej zmluvy zo dňa 3.10.2003

/ 2 nárok/ aby súd uložil odporcovi povinnosť vyznačiť meno nadobúdateľa vkladných knižiek: H. H., nar. XX.X.XXXX, r.č.: XXXXXX/XXXX do vkladných knižiek vydaných v Slovenskej Sporiteľni, a.s., pod číslom XX-XXXXX X (nové číslo XXXXXXXXXXXX), číslo XX-XXXXXX X (nové číslo XXXXXXXXXXXX) a číslo XXXXXXXXXXXX.

Dôvodnosť uplatnených nárokov / 1,2/ navrhovateľ odôvodnil skutkovým tvrdením, že sa stal majiteľom vkladných knižiek vydaných odporcom pod číslom XX-XXXXX X (nové číslo XXXXXXXXXXXX), číslo XX-XXXXXX X (nové číslo XXXXXXXXXXXX) a číslo XXXXXXXXXXXX na meno O. H., ktoré vkladné knižky nadobudol darom od svojho otca na základe písomnej darovacej zmluvy zo dňa 3.10.2003 ako obdarovaný. Predmetná darovacia zmluva bola uzavretá v písomnej forme, pozostávala z dvoch samostatných listín, pričom na jednej je zachytený prejav vôle O. H. ako darcu a na druhej prejav vôle navrhovateľa ako obdarovaného. Podpis darcu ako prevodcu vkladných knižiek na darovacej zmluve však nebol úradne overený. O. H. ako pôvodný majiteľ vkladných knižiek, tieto fyzicky aj odovzdal do výlučnej držby navrhovateľovi. Na základe uvedeného boli predmetné vkladné knižky vylúčené z dedičského konania po poručiteľovi O. H. a ani jeden z oprávnených dedičov sa nedomáhal určenia, že tieto vkladné knižky patria do dedičstva.

Na preukázanie dôvodnosti návrhu navrhovateľ žiadal vykonať dôkazy:

-kópie vkladných knižiek / čl.5-7/

-darovaciu zmluvu zo dňa 3.10.2003 / čl. 8-9/
-úmrtný list O. H. / čl.10/
-uznesenie Okresného súdu Trenčín čk: 23D 821/03, 7Dnot 209/03 o prejednaní dedičstva po poručiťovi: O. H. , zomr. dňa XX.XX.XXXX
- čestné prehlásenie J. H. a T. H. zo dňa 25.01.2011 / čl.14/
-čestné prehlásenie K. H. zo dňa 25.01.2011 / čl. 15/
- výzva PZN zo dňa 19.08.2009 a zo dňa 08.04.2010 adresovaná odporcovi na vyznačenie navrhovateľa za majiteľa vkladných knižiek / čl.16 - 17/
-vyjadrenie odporcu zo dňa 19.08.2009 adresovaná PZN / čl. 18/

Z úkonov smerujúcich k príprave pojednávania odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 19.05.2011

1/ sporoval miestnu príslušnosť OS Trenčín

2/ namietal nedostatok vecnej pasívnej legitímácie odporcu vo vzťahu k určovaciemu petitu o prvom nároku

3/ vo vzťahu k druhému nároku žiadal návrh vo veci samej zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný. Na svoju obranu uviedol, že v súlade s § 89 ods. 1,2 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov právny úkon darovania, t.j. prevod vkladných knižiek na navrhovateľa ako nového majiteľa neakceptoval, keďže O. H. zomrel skôr ako mohlo dôjsť k prepisu darovaných vkladných knižiek na meno navrhovateľa na základe darovania. Odporca nie je ochotný uznať navrhovateľa ako nového majiteľa vkladných knižiek a uskutočniť ich prepis, keďže banka pri vykonávaní obchodov je vždy povinná overovať totožnosť klienta a bez overenia totožnosti prevodcu (darcu) nemôže považovať prevod vkladných knižiek za riadne preukázaný. Odporca má za to, že v darovacej zmluve nie je O. H. ako prevodca riadnym spôsobom identifikovaný, jeho podpis na tejto listine je nečitateľný, prejav jeho vôle v darovacej zmluve je neurčitý a nezrozumiteľný.

Odporca dôkazy nenavrhol.

Dňa 17.06.2011 uplatnil navrhovateľ námietku voči postúpeniu veci tunajšiemu súdu.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave čk: 6NcC 8/2011-53 zo dňa 04.08.2011 v spore o miestnu príslušnosť bolo určené, že na prejednanie a rozhodnutie veci je miestne príslušným súdom Okresný súd Bratislava III.

Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia KS v Bratislave dňa 18.08.2011 súd nariadil pojednávanie dňa 12.04.2012, na ktorom navrhovateľ zotrval na skutkovom vymedzení návrhu, ďalšie dôkazy neoznačil.

Odporca žiadal návrh vo veci samej k obom petitom zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú, na tom skutkovom a právnom vymedzení ako uviedol v písomnom vyjadrení zo dňa 27.10.2011. Zotrval na uplatnenej námietke nedostatku vecnej pasívnej legitímácie a to vo vzťahu k prvému petitu, ktorým sa navrhovateľ domáha určenia, že je majiteľom vkladných knižiek vydaných odporcom z dôvodu, že o tomto nároku na strane navrhovateľa nie je daný naliehavý právny záujem nakoľko určovacím petitom sa jeho právne postavenie nezmení, nakoľko odporca len eviduje vkladnú knižku ako cenný papier pre majiteľa vkladnej knižky a v prípade, ak majiteľ vkladnej knižky v súlade s Občianskym zákonníkom a zákonom o bankách, ako aj vyhláškou o peňažných službách občanov a obchodnými podmienkami odporcu, preukáže, že sa stal majiteľom vkladnej knižky ako právny nástupca poručiťovi, to znamená tej fyzickej osoby, ktorá bola majiteľom vkladnej knižky, odporca vykoná zápis do vkladnej knižky, kde uvedie právneho nástupcu ako nového majiteľa. Podľa názoru odporcu by o žalovanom nároku navrhovateľa v tomto konaní by mali byť vecne pasívne legitimované subjekty, t.j. dedičia poručiťovi O. H., nakoľko medzi nimi a navrhovateľom vznikla spornosť, resp. o tom, či tieto vkladné knižky spadajú do majetku poručiťovi ku dňu jeho smrti alebo nie, tak ako je to uvedené v uznesení o dedičstve po menovanom poručiťovi.

Pokiaľ ide o druhý petit, aj o tomto nároku navrhovateľa nie sú na strane odporcu splnené podmienky vecnej pasívnej legitímácie z dôvodu, že uvedenú povinnosť po preukázaní zákonných podmienok vymedzených zákonom odporca splní dobrovoľne, keďže táto povinnosť odporcovi vyplýva priamo zo zákona.

V prípade, že súd nebude prihliadať na odporcom uplatnenú námietku nedostatku naliehavého právneho záujmu ako aj námietku nedostatku vecnej pasívnej legitímácie na strane odporcu, odporca žiadal vykonať dokazovanie výsluchom svedkov:

1/ H.na A., bytom W., M. XXXX/XX,

2/ H. H., bytom F. Y. XXX,

3/ J. H., bytom F. Y. XXX

Navrhovateľ v zastúpení PZN nesúhlasil s právnym názorom odporcu vo vzťahu k obom uplatneným nárokom v tomto konaní z dôvodu, že je potrebné rozlišovať medzi právnym vzťahom majiteľa vkladnej knižky a majiteľom vkladu. Navrhovateľ má za to, že majiteľ vkladnej knižky je osoba fyzická právnická, ktorá je vkladateľom peňažných prostriedkov v príslušnej banke, prípadne osoba, na ktorú právo disponovať s vkladom na tejto vkladnej knižke bolo prevedené, resp. došlo k prechodu. Toto vyplýva jednak z Občianskeho zákonníka ako aj zo zákona o bankách, ktorý v tejto súvislosti upravuje tento právny vzťah tzv. bankovým obchodom a jednak to vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov SR, konkrétne navrhovateľ poukázal na uznesenie NS SR č.k. 3Cdo/122/2008, rozhodnutie NS SR č.k. 1Obo/88/2008, trestné rozhodnutie NS SR č.k. 2Tdo/1/2011,

Ďalej PZN poukazuje predovšetkým na odôvodnenie uznesenia NS SR 2Tdo/1/2011, v ktorom sa jasne rozlišuje postavenie majiteľa vkladnej knižky a majiteľa vkladu a teda majiteľ vkladnej knižky je oprávnený vo vzťahu k banke disponovať s vkladom na vkladnej knižke, teda aj vybrať vložené finančné prostriedky, príp. vkladné knižky zrušiť a skutočnosť ako bude ďalej nakladať s vybratými finančnými prostriedkami už banku nemá čo zaujímať. Majiteľ vkladu vo vzťahu k banke nie je v žiadnom právnom vzťahu, iba ak by bol zároveň majiteľom vkladnej knižky. Jednoznačne predmetom daru v darovacej zmluve vyhotovenej medzi navrhovateľom ako obdarovaným, a darcom, ktorý síce priamo na darovacej listine nie je označený menom, priezviskom ale z jej obsahu jasne vyplýva, že predmetom daru sú vkladné knižky, ktoré darca daroval svojmu synovi, t.j. navrhovateľovi, ktorého na tejto listine aj označil menom a priezviskom, vrátane rodného čísla, čiže ak predmetom tejto darovacej zmluvy je vkladná knižka ide o dar, ktorý je právnou vecou, pretože vkladná knižka je cenným papierom a na majiteľa vkladnej knižky sa viaže až následne výška vkladu, pretože na obdarovaného prijatím vkladnej knižky priamo zo zákona prechádza vlastníctvo vkladu na tejto vkladnej knižke. Pokiaľ ide o formu darovacej zmluvy táto bola uzavretá platne, v písomnej forme a teda v súlade so zákonom o cenných papieroch, čo do formy platne aj podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku odporcu o nedostatku naliehavosti právneho záujmu na určení, že navrhovateľ je vlastníkom vkladných knižiek, t.j. na prvom petite, navrhovateľ má za to, že naliehavý právny záujem na strane navrhovateľa je daný a spočíva v tom, že bez takéhoto určenia súdom nemôže byť vystavená vkladná knižka na jeho meno a teda nemôže disponovať následne ani s vkladom na tejto vkladnej knižke. Pokiaľ ide o námietku odporcu, že na darovacej zmluve nebol vlastnoručný podpis darcu, osvedčený doložkou pravosti jeho podpisu, ide o podmienku, ktorú pre platnosť tejto darovacej zmluvy nevyžaduje Občiansky zákonník, ani zákon o bankách, ani zákon o cenných papieroch. Pokiaľ ide o požiadavku odporcu overiť pravosť podpisu pôvodného majiteľa VK na tejto darovacej zmluve, ktorá vykonaná nebola, má navrhovateľ má za to, že tým, že bola vlastnoručne darcom podpísaná, a banka disponovala s jeho podpisovým vzorom, mala možnosť si pravosť jeho podpisu overiť z darovacej zmluvy, to znamená z dispozitívneho prejavu vôle poručiť ako darcu, ktorý tento svoj jednostranný prejav vôle vykonaný dňa 03.10.2003 aj vlastnoručne podpísal.

Odporca proti vyjadreniu PZN považoval darovaciu zmluvu, resp. prejav vôle darcu za neplatný právny úkon pre jeho neurčitosť, nakoľko neobsahuje podstatnú a základnú náležitosť, t.j. označenie kto tento právny úkon vykonal a to menom, priezviskom, dátumom narodenia, príp. rod. číslom, tak aby písomná forma tohto jednostranného právneho úkonu darcu bola zachovaná, čo v tomto prejave vôle absentuje, len samotná skutočnosť, že O. H. ako fyzická osoba, bez označenia svojho mena, priezviska a dátumu narodenia odkazuje VK ako dar svojmu synovi ako obdarovanému, ktorého označuje menom, priezviskom, rod. číslom, nemožno považovať za určitý a zrozumiteľný.

Na zistenie skutkového stavu súd vykonal dokazovanie podľa § 120 ods. 1 OSP.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že pôvodným vlastníkom VK, bližšie špecifikovaných v petite žaloby bol O. H., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. Y. XXX, ktorý bol otcom navrhovateľa a ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, bez zanechania závetu. Ako dedičia zo zákona v I. skupine prichádzali v úvahu:

navrhovateľ, H. A. = sestra navrhovateľa, H. H. = brat navrhovateľa (hluchonemý), J. H. = vnuk po zomrelom synovi poručiťľa / neb. T. H. /. VK neboli prededené, pretože navrhovateľ v dedičskom konaní predložil darovaciu zmluvu ako aj VK, ktoré od svojho otca ako darcu osobne prevzal ešte pred uzavretím darovacej zmluvy. Darovaciu zmluvu uzavreli 03.10.2003 na dvoch listinách, prvú listinu otec navrhovateľa ako darca aj vlastnoručne podpísal, avšak neoveril si pravosť svojho podpisu, pretože zmluva sa uzatvárala v nemocnici za účasti svedkov, prítomnosť svedkov sa však v tejto darovacej zmluve nekonštatovala. Otec navrhovateľa bol do poslednej chvíľe svojho života pri plnom vedomí, dostatočne dobre si uvedomoval právne následky z tejto zmluvy, darovanie urobiť preto, aby neboli prededené a aby len navrhovateľ dostal peniaze z týchto dvoch VK za to, že šlo o peniaze, ktoré otec získal za predaj jatočného dobytku, o ktorý sa mu navrhovateľ pomáhal starať ako jediný z jeho detí. Ostatní súrodenci navrhovateľa vrátane syna po neb. bratovi tento dar zo strany otca akceptovali v dedičskom konaní platnosť darovacej zmluvy nenapadli, výslovne nežiadali, aby predmetom dedičstva boli aj úspory na týchto dvoch VK. Navrhovateľ nesúhlasil s tým, čo je uvedené v uznesení o prejednaní dedičstva, že medzi ním a ostatnými dedičmi zostali sporné úspory z týchto dvoch VK. Dedičské konanie po neb. O. H., právoplatne skončené pod sp. zn. 23D/821/03 dňa 25.06.2005 sa neobnovilo a dodnes žiaden z dedičov po otcovi nepodal voči navrhovateľovi žalobu o neplatnosť tejto darovacej zmluvy.

Z vkladných knižiek na meno, vydaných odporcom pod číslom XX-XXXXXX, nové číslo XXXXXXXXXXXX, číslo XX-XXXXXX, nové číslo XXXXXXXXXXXX a číslo XXXXXXXXXXXX súd zistil, že boli vystavené na meno O. H., Rč: XXXXXX/XXX bytom F. Y. XXX.

Z úmrtného listu O. H. súd zistil, že zomrel dňa XX.XX.XXXX.

Z darovacej zmluvy súd zistil, že pozostáva z dvoch samostatných listín, pričom na 1. listine zo dňa 3.10.2003 / čl.9/ je prejav vôle bližšie nijak neoznačenej osoby, ktorá poveruje svojho syna H. H. na predanie dvoch vkladných knižiek synovi H. H. a vkladné knižky pod číslom XX-XXXXXX, pod číslom XX-XXXXXX-X a pod číslom XXXXXXXXXXXX daruje synovi H. H., rč: XXXXXX/XXXX. Listina neobsahuje osvedčovaciu doložku preukazujúcu pravosť nečitateľného podpisu na tejto listine.

Na druhej listine / čl.9/ zo dňa 3.10.2003 je podpísaný navrhovateľ, ktorý s vďakou prijal dar vkladné knižky pod číslom XX-XXXXXX, pod číslom XX-XXXXXX-X a pod číslom XXXXXXXXXXXX, ktoré mu daroval jeho otec O. H.. Listina neobsahuje osvedčovaciu doložku preukazujúcu pravosť nečitateľného podpisu označeného navrhovateľa na tejto listine.

Z uznesenia Okresného súdu Trenčín čk: 23D 821/03, 7Dnot 209/03 zo dňa 12.05.2005 po poručiťľovi O. H. súd zistil, že medzi dedičmi poručiťľa zostali sporné tvrdenia, či úspory poručiťľa vedené v SLSP na vkladných knižkách XX-XXXXXX, pod číslom XX-XXXXXX-X a pod číslom XXXXXXXXXXXX patria do dedičstva, alebo podľa tvrdenia navrhovateľa ako dediča patria do jeho výlučného vlastníctva na základe darovacej zmluvy zo dňa 03.10.2003. K tejto spornej skutočnosti tak ako vyplýva z odôvodnenia tohto uznesenia mal súd ďalej preukázané, že navrhovateľ v dedičskom konaní výslovne uviedol, že VK boli zriadené na termínovanom vklade s výpovednou lehotou od 26.02.2003 na jeden rok a aby nebol penalizovaný ich výber, poručiťľ za života neprepísal VK na navrhovateľa, ale len v písomnej forme ich daroval navrhovateľovi. § 175k ods.3 OSP súd v dedičskom konaní na predmetný sporný majetok medzi dedičmi preto neprihliadal.

Z čestného vyhlásenia J. H. a T. H. zo dňa 25.01.2011 súd zistil, že ako deti navrhovateľa boli prítomné pri odovzdaní predmetných VK zo strany O. H. do rúk navrhovateľa.

Z čestného vyhlásenia K. H. zo dňa 25.01.2011 súd zistil, že ako manželka navrhovateľa bola osobne prítomná pri odovzdaní predmetných VK zo strany O. H. do rúk navrhovateľa.

Skôr, než súd rozhodol vo veci samej, navrhovateľ podaním zo dňa 22.1.2013 uplatnil čiastočné späťvzatie návrhu vo veci 1/ nároku a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Uznesením č. k: 43C/95/2011-157 zo dňa 04.03. 2013 súd podľa § 96 ods. 1 veta tretia OSP zastavil konanie z časti o určenie, že navrhovateľ je majiteľom vkladných knižiek vydaných odporcom pod číslom XX-XXXXXX, nové číslo XXXXXXXXXXXX, pod číslom XX-XXXXXX-X, nové číslo XXXXXXXXXXXX a číslo XXXXXXXXXXXX na základe darovacej zmluvy zo dňa 3.10.2003.

Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 628 ods. 2 OZ darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 780 ods. 1 OZ, vkladateľ a v zákonom ustanovených prípadoch aj iná oprávnená osoba má právo s vkladom nakladať.

Podľa § 783 ods. 2 OZ s vkladom na vkladnej knižke na doručiteľa je oprávnený nakladať každý, kto ju predloží.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) prevodom cenného papiera je zmena majiteľa cenného papiera uskutočnená na základe zmluvy podľa tohto zákona.

Podľa § 30 ods. 4 citovaného zákona, zmluva o darovaní cenných papierov sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka o darovacej zmluve, ak tento zákon neustanovuje inak. Zmluva o darovaní cenných papierov musí mať písomnú formu.

Podľa § 89 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4; pri každom obchode je klient povinný vyhovieť každej takejto žiadosti banky alebo pobočky zahraničnej banky. Vykonávanie obchodu so zachovaním anonymity klienta banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné odmietnuť.

Podľa § 89 ods. 2 citovaného zákona, na účely odseku 1 možno totožnosť klientov preukázať dokladom totožnosti klienta podľa osobitných predpisov o dokladoch totožnosti, alebo podpisom klienta, ak je tento klient osobne známy a ak je jeho podpis bez akýchkoľvek pochybností zhodný s podpisom klienta na podpisovom vzore uloženom v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, pri ktorého podpisovaní klient preukázal svoju totožnosť dokladom totožnosti; pri vykonávaní obchodu prostredníctvom technických zariadení sa totožnosť preukazuje osobitným identifikačným číslom alebo obdobným kódom, ktorý banka alebo pobočka zahraničnej banky prideli klientovi, a autentifikačným údajom, ktorý banka alebo pobočka zahraničnej banky dohodne s klientom, alebo elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Pri maloletom klientovi, ktorý nemá doklad totožnosti, sa dokladom totožnosti overuje totožnosť jeho zákonného zástupcu a predkladá sa doklad, z ktorého je zrejme oprávnenie zástupcu na zastupovanie, ako aj rodný list maloletého klienta.

Jednoduchá písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch obligatórnych náležitostí:

- písomnosť prejavu vôle konajúcej osoby
- vlastnoručný podpis konajúcej osoby.

Písomnosť prejavu vôle konajúcej osoby spočíva v tom, že obsah urobeného prejavu je zachytený v texte listiny. Z listiny však vždy musí byť zrejme, kto tento prejav vôle robí. Nedostatok v označení konajúcej osoby na listine nemožno zhojiť len tým, že listina je opatrená vlastnoručným podpisom konajúcej osoby, v prípade, ak jej podpis nie je urobený celým menom a priezviskom, ale len nečitateľnou šifrou.

Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivito ako aj v ich súhrne dospel súd k záveru, že návrhu navrhovateľa voči odporcovi nie je možné vyhovieť, nakoľko na listine zo dňa 3.10.2003 absentuje akékoľvek označenie O. H. ako konajúcej osoby v hmotnoprávnom postavení darcu, totožnosť darcu na tejto listine nemožno zistiť na tejto listine ani podporné pre absenciu označenia dokladu totožnosti konajúcej osoby ako klienta banky podľa osobitných predpisov o dokladoch totožnosti.

Tým, že predmetná listina nespĺňala vôbec označenie konajúcej osoby, bolo ďalej v prejednávanej veci vo vzťahu k žalobnému petitu voči odporcovi / pôvodne 2 nárok navrhovateľa / bez právneho významu pre vadu tohto právneho úkonu čo do písomnej formy požadovanej osobitným zákonom povinnosťou

súdu skúmať, či nečitateľný podpis bližšie neoznačenej konajúcej osoby je alebo nie je skutočne vlastnoručným podpisom O. H. ako klienta odporcu, prípadne, či tento podpis je bez akýchkoľvek pochybností zhodný s podpisom na podpisovom vzore O. H. uloženom u odporcu.

V súhrne týchto skutkových a právnych dôvodov súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporcovi s plným úspechom v spore nepriznal trovy konania, pretože ich prisúdenia sa odporca voči navrhovateľovi, ktorý úspech vo veci samej nemal žiaden nedovoľoval podaním návrhu podľa § 151 ods. 1 OSP .

Poučenie:

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním (§ 201 OSP).

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, OSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.